

gen og Dansk Folkeparti har tidligere ønsket mere frit valg på tandplejeområdet og er i dette folketingsår med til at gennemføre L. 170, der gør det muligt for børn at fravælge den kommunale skoletandpleje og i stedet benytte sig af et privat tilbud.

Derfor forekommer det mærkeligt, at regeringen og Dansk Folkeparti ikke er parate til at lade det frie valg gå den anden vej og tillade, at kommunerne kan etablere tandplejetilbud til dem af deres borgere, der har et særligt behov.

Den kommunale tandpleje er en af de største succeser i dansk forebyggelsespolitik. Halvdelen af de danske unge forlader folkeskolen uden huller. Der er god grund til at glæde sig over denne succes, som blandt andet skyldes det opsøgende arbejde.

Der er desværre nogle borgere, der ikke har haft glæde af stigningen i tandsundhed, og det er selvfølgelig dem, der er blevet voksne, før børnetandplejen blev indført, og borgere, der ikke har haft økonomisk mulighed for at søge regelmæssig tandpleje. Nogle af dem har en meget dårlig tandsundhed, og det er dem, som dette forslag retter sig imod.

Mange ældre mennesker har aldrig haft glæden af en ordentlig tandpleje. Da de var børn og skulle lære gode tandvaner, var der ikke nogen hjælp at hente, og nogle af dem har en meget lille viden om, hvordan de skal passe på deres tænder. De har aldrig modtaget tandpleje i det fornødne omfang, og de har aldrig gået til regelmæssig kontrol hos tandlægen. Derfor er det også en gruppe med meget ringe tandsundhed, men det betyder ikke, at der ikke kan gøres noget for at hjælpe dem.

Forsøg fra Herlev og Ballerup Kommuner viser, at der er god grund til at give kommunerne mulighed for at etablere et supplerende tandplejetilbud til borgere med særlige behov. Forsøgene har vist, at det er muligt at gøre ældre mere opmærksomme på tandsundhed, og at det kan få

borgere, der ellers ikke har gået regelmæssigt til tandlæge, til at komme der jævnligt.

Resultaterne har ikke ladet vente på sig: Færre ældre har mistet deres tænder, og de ældre mennesker, der havde proteser, har fået en klar forbedring. Det har også betydet en bedre livskvalitet for dem, der ikke har mistet deres tænder, og en besparelse, fordi det har været muligt at nedbringe antallet af store og kostbare behandlinger. Det er blandt andet den opsøgende funktion, der har været en del af grunden til forsøgets succes – en succes, som Socialdemokratiet mener at kommuner overalt i landet bør have muligheden for at efterligne.

Det burde glæde regeringen, at der er frit valg mellem den kommunale og den private tandlæge i dette forslag, således at borgere, der har behov for et opsøgende, supplerende tandplejetilbud, selv kan vælge, om de ønsker hjælp fra de private eller de kommunale tandlæger.

Socialdemokratiet ønsker at mindske den ulighed, der er i tandsundhed – både den ulighed, der hersker mellem aldersgrupperne, og den ulighed, der kommer af forskellig økonomisk formåen. Socialdemokratiet mener, at dette forslag er et vigtigt skridt på vejen, og vil arbejde for at sikre tilslutning til forslaget i næste samling.

Et tredje mindretal i udvalget (SF) vil redegøre for sin stilling til beslutningsforslaget ved 2. behandling.

Enhedslisten, Tjødveldisflokkurin, Inuit Ataqaqigiit og Siumut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen. Der gøres opmærksom på, at et flertal eller et mindretal i udvalget ikke altid vil afspejle et flertal/mindretal ved afstemningen i Folketingssalen.